

منتخباتی از آثار حضرت بهاءالله - (لوح

هادی) توحید بدیع مقدس از تحدید و

عرفان موجودات ساحت عزّ حضرت

لا یزالی را لایق

حضرت بهاءالله

نسخه اصل فارسی

توحید بدیع مقدّس از تحدید و عرفان موجودات ساحت عزّ حضرت لا یزالی را لایق و سزا است که لم یزل و لا یزال در مکنّ قدس اجلال خود بوده و فی ازل الّا زال در مقعد و مقرّ استقلال خود و استجلال خود خواهد بود چه قدر غنی و مستغنی بوده ذات منزّهش از عرفان ممکّات و چه مقدار عالی و متعالی خواهد بود از ذکر سگان ارضین و سموات از علوّ جود بحت و سموّ کرم صرف در کلّ شیء ممّا یشهد ویری آیهء عرفان خود را ودیعه گذارده تا هیچ شیء از عرفان حضرتش علی مقدار و مراتبه محروم نماند و آن آیه مرآت جمال او است در آفرینش و هر قدر سعی و مجاهده در تلطیف این مرآت ارفع ابداع امنع شود ظهورات اسماء و صفات و شئون علم و آیات در آن مرآت منطبع و مرتسم گردد علی مقام یشهد کلّ شیء فی مقامه و یعرف کلّ شیء حدّه و مقداره و یسمع عن کلّ شیء علی انه لا اله الا هو...

و این مرآت اگرچه بمجاهدات نفسانی و توجّهات روحانی از کدورات ظلمانی و توّهّات شیطانی بحدایق قدس رحمانی و حظایر انس ربّانی تقرّب جوید و واصل گردد ولکن نظر بآنکه هر امری را وقتی مقدّر

ORIGINAL

AUDIO

است و هر ثمری را فصلی معین لهذا ظهور این عنایت و ربیع این مکرمت فی ایام الله بوده اگرچه جمیع ایام را از بدایع فضلش نصیبی علی ما هی علیه عنایت فرموده و لکن ایام ظهور را مقامی فوق ادراک مدرکین مقرر داشته چنانچه اگر جمیع قلوب من فی السموات و الأرض در آن ایام خوش صمدانی بآن شمس عزّ ربّانی مقابل شوند و توجه نمایند جمیع خود را مقدّس و منیر و صافی مشاهده نمایند فتعالی من هذا الفضل الذی ما سبقه من فضل فتعالی من هذه العناية الّتی لم یکن له شبهه فی الابداع و لا له نظیر فی الابداع فتعالی عمّا هم یصفون او یدکرون اینست که در آن ایام احدی محتاج باحدی نبوده و نخواهد بود چنانچه ملاحظه شد که اکثری از قاصدین حرم ربّانی در آن یوم الهی بعلوم و حکمتی ناطق شدند که بحرفی از آن دون آن نفوس مقدّسه اطلاع نیافته و نخواهد یافت اگرچه الف سنه بتعلیم و تعلّم مشغول شوند اینست که احبّای الهی در ایام ظهور شمس ربّانی از کلّ علوم مستغنی و بی نیاز بوده اند بلکه ینابیع علم و حکمت از قلوب و فطرتشان من غیر تعطیل و تأخیر جاری و ساری است